

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Haymo||nis Episcopi Hal-||berstatten[sis] Homiliarum,
nunc sexto || maiori [pro] ante hac unquam dili||gentia
excusarum, || Pars ...**

praeter omnes omnium appendices, accesserunt iam recens homiliae
aliquot piae, ante hoc tempus excusae nusquam

Pars Aestivalis

Haimo <Altissiodorensis>

Haimo <Halberstadensis>

Coloniae, 1551

VD16 H 222

Debitores sumus non carni, ut secund. Ro. 8.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39335

ritaliter refici uolumus, quatuor principales uirtutes, prudentiam scilicet, temperantiam, fortitudinem atq; iustitiam, quibus nihil est utilius in uita hominis, habeamus. Quia enim quadratus lapis non fluctuat, sed in quā cūq; patrē uersus fuerit, æquiter iacet, recte quaternario numero constantia sanctorum designatur, qui non circumferuntur omnino uento doctrinæ, sed ut firmi lapidis, siue in prosperis, siue in aduersis, in bonis actibus & in fide constantissime perseuerant, considerantes illud quod

Mat. 10.
& 24.

dominus ait: Qui perseuerauit usq; in finem, hic saluus erit. Siue, quia & fidē bene credendi, & constantiam recte uiuendi per quatuor euangeliorum doctrinam discimus, recte quatuor millia hominum de septē panibus refecta fuisse memorantur.

Non enim aliter credere aut uiuere debemus, nisi quomodo quatuor euangelia docent. Vnde Iohānes in Apocalypsi quatuor animalia ante thronū dei plena oculis ante & retro se uidisse testatur, claustrum: Sanctus, sanctus, sanctus dominus deus sabaoth, qui est, & qui erat, & qui uenturus est.

Apo. 4.

DOMINICA IX. POST PENTECOSTEN, ad Romanos VIII.

Fratres, Debitores sumus non carni, ut secundum carnem uiuamus &c.

Apertissime nos beatus Apostolus, fratres charissimi, in præsentī lectione quam audistis, carnis desiderijs non debere seruire docet, dicens [Ergo fratres, debitorum sumus non carni, ut secundum carnem uiuamus.] Neq; enim, propterea nos fecit deus ad imaginem suam, ut carnis seruituti essemus abnoxij, sed potius ut creatori suo

anima deseruiens, ipsa seruitio aut ministerio carnis uteretur. Sed fortasse dicat aliquis, Quomodo carni non sumus debitores, cum & uictum ei & indumentum providere nature necessitate cogamur? Sed ut ostenderet Apostolus, non carni aliquid conferre, proprię necessitatis, culpabile esse: sed, ipsam uitam carnis concupiscentiis mancipare, ideo addidit

Si enim secundum carnem uixeritis, moriemini. Secundum carnem autem uiuere est, carnalibus desideriis indulgere. In hoc ergo negat nos Apostolus debitores esse, sicut alibi dicit: Et carnis curam ne feceritis in concupiscentiis eius. Non utique denegat, & ibi carnis curam habendam necessariis uitę usibus, sed eius concupiscentiis consentire. Ro. 3r.

Si autem spiritu facta carnis mortificaueritis, uiuetis.

Qui ergo secundum spiritalia uiuit desideria, mortificat actus carnis suę, ipse uiuit propter inhabitantem in se spiritum uitę. Isto enim modo quis actus carnis mortificare potest. Nam fructus spiritus est charitas. Odium ergo per charitatem mortificatur & extinguitur. Tristitia huius seculi quę mortem operatur, carnis est actus. Hęc ergo extinguitur, si perfectum in nobis est gaudium in deo. Pax, fructus est spiritus. Dissensio & discordia, carnis sunt, sed certum est, discordiam mortificari per pacem, Castitas & continentia, fructus spiritus sunt, adulterium & fornicatio, carnis actus sunt. Verum enim est mortificari posse libidinem per continentiam, & emendari mala acta adulterij & fornicationis. Sic & patientia impatientiam extinguit, & bonitas malitiam perimit, & mansuetudo ferociam &

Gal. 5.

2. Co. 7.

castitas impudiciã necat. Taliq; ordine qui per spiritũ actus carnis mortificauerit, uiuet. Sequitur:

Quicumq; enim spiritu dei aguntur, hi filij sunt dei. Nam qui in peccatis sunt, spiritu diaboli aguntur. Qui autem spiritu sancto gubernari merentur, & qui secundum doctrinam spiritui sancti uiuunt, ipsi spiritu dei aguntur.

Non enim accepistis spiritum seruitutis iterum in timore:

id est, non eam legem per spiritum sanctum in baptismo accepistis, ut accipiatis, in qua timore tantum domino seruire debeatis: sed eã legẽ, qua per dilectionem potius deo seruiatis. Sed & spiritus seruitutis in timore, initium sapientiã & scientiã dicitur, cum primo cõperit deum timere, & diabolo repugnare. In quo spiritu timoris dñi quisq; domino seruire debet initio bonã cõuersationis, q̃si puer p̃dagogus, ut discat timere deum, & mandata eius custodire, quousq; ad perfectionẽ aetatis bonorum operum perueniat, & mereatur adoptionis spiritũ percipere, & esse iam filius dei per facta opera, sicut in sequentibus dicit Apostolus: **sed accepistis spiritũ adoptionis filiorum dei.** ut iã non timore p̃nã deo seruiamus, sed pura perfecta q̃ dilectione, quã prædictum ab homine expellit timorem. Cum ergo peccatis mortui erimus per p̃nitentiã & confessionem, deserim⁹ esse q̃d fuimus, serui peccati, illi seruiẽdo p̃ aduersa opera pietatis & iustitiã, ac per spiritus sancti gratiam uocari & esse iam filij dei mereamur.

In quo clamamus, abba pater.

Quia iam per sanctificationẽ sancti spiritus, quã

bonis & sanctis moribus mereamur in nobis manere, fiduciam in nobis habemus patrem nominare, cum nos filios eius cognouimus adimpletione uoluntatis eius: ideo uoluntate simplici operemur omnia bona quæ possumus, ut filios dei nos esse comprobemus in dilectione, & non iam in timore seruientes, quia qui uocat patrem, filium esse se profiteretur. Debet ergo patris moribus placabilis filius inueniri, ne pro nomine quoque in uanum uirgato, maiori pœnæ subijciatur.

Ipse enim spiritus

seruitutis, per quem in timore tantum domino seruiimus, [testimonium reddet spiritui] adoptionis, in quo perfecte per charitatem deo seruiuerimus, [quod sumus filij dei.] quia non nisi filij dei, arratum sui spiritus percipere merentur.

Si enim filij, & hæredes & hæredes quidem dei, cohæredes autem Christi.] Mercedem namque seruus expectat, hæreditatem filius sperat. Ideoque satagamus, ut non iam serui per timorem domino sumus seruientes, sed per amorem omnia bona facientes, ut mereamur hæreditatem incorruptionis & immortalitatis & æternæ simul gloriam uitæ possidere, & illud etiam adipisci, quod ipse nobis saluator præoptauit a patre, dicens: Pater, uolo ut ubi ego sum, illic sint & ministri mei. hoc enim modo cohæredes suos CHRISTVS! non solum in partem hæreditatis, sed etiam in consortium beatitudinis perducit.

Ioh. 17.

DOMINICA IX. POST PENTECOSTEN. Matth. VII.

In illo tempore dixit Iesus discipulis su-